

Most még van id? a józan észre hallgatni

2022 október 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Horváth József nem tréfált, kemény véleményt mondott!

A nemzetközi helyzet egyre fokozódik – mondta Virág elvtárs A tanú cím? filmben. Ez a közhelyes és bugyuta mondat szállóigévé vált, amikor a bornírt okoskodást akarjuk tömören bemutatni. De most valósággá lett ez is.

Az orosz–ukrán háború közvetlen harci cselekményei mellett egyre inkább kibontakozik a szemünk el?tt egy sokkal nagyobb lépték?, sokkal veszélyesebb m?velet képe. Ami egy rémkép.

Nézzük ennek a folyamatnak néhány fontosabb mozaikját! A NATO nukleáris háborúra felkészít? éves hadgyakorlatot tart az Északi-tenger környezetében. Ebben B–52-es amerikai nehézbombázók más tagországok légierejével közösen egy Oroszországgal vívott háborút szimulálnak.

Jens Stoltenberg NATO-f?titkár szerint rossz üzenet lett volna, ha az ukrajnai háború miatt lemondják ezt a régen tervezett, „rutinszer?” gyakorlatot. Mindeközben amerikai, japán és dél-koreai tengeri hadgyakorlat zajlik az orosz Távol-Kelet és Kína szomszédságában.

Ennek kapcsán ismét felvet?dött annak lehet?sége, hogy Japán amerikai atomfegyvereket fogadjon be. Eddig ez – érthet? okokból – tabutémának számított a szigetországban.

Ha ez még nem lenne elég, nem meglep? módon ismét kiélez?dött az örmény–azeri konfliktus. Tudjuk, a Kaukázus térsége katonailag és geopolitikailag is stratégiai fontosságú hely.

Közép-Ázsiában is feler?södtek a volt szovjet tagköztársaságok közti feszültségek, a kirgiz–tádzsik határon fegyveres konfliktus robbant ki. Tegyük hozzá, a két ország egyaránt az oroszok által irányított katonai szervezet tagja.

Európában pedig ismeretlen elkövet?k fölrobbantották az Északi Áramlat gázvezeték mindkét ágát, mely mögött sokan az Egyesült Államokat vélik felfedezni.

Végül, ha valakinek kétségei lennének a földrajzilag távoli események ok-okozati összefüggéseir?l, akkor idézzük John Boltont. A Bush és Trump elnöki adminisztrációk egykori nemzetbiztonsági tanácsadója szerint az Egyesült Államoknak anyagi és más forrásokkal is támogatnia kell egy hatalomváltást Oroszországban. Nincs itt az ideje, hogy szégyenl?sek legyünk – mondta Bolton.

Világos beszéd. Az amerikai politikai és gazdasági elit elérkezettnek látja az id?t a putyini orosz vezetés leváltására.

Az Ukrajna elleni orosz katonai támadás megteremtette az okot a folyamat beindítására. A washingtoni agytrösztök, biztonságpolitikai m?helyek páncélszekrényeiben nyilván régóta pihennek a különböz? forgatókönyvek az oroszok és Putyin tönkretételére.

Hiszen a Jelcin-érában már majdnem sikerült átvenni az irányítást a szovjet birodalom szétesése után bénult állapotban lév? ország fölött. A középkorban ha egy vérengz? fenevadat vagy veszélyes b?nöz?ket üldöztek, bevált gyakorlat volt a vadállat, a b?nöz? bekerítése, majd az erd? rágyújtása. Oroszország és persze Putyin elnök körül most gyújtanak tüzeket.

Kelet-Európa, Kaukázus, Közép-Ázsia, Távol-Kelet. A folyamatot látjuk. Az amerikai hatalmi, katonai logikát és arroganciát akár még érthetjük is. De néhány alapvet? kérdést még senki nem tett fel amerikai barátainknak. Pedig itt lenne az ideje.

A legfontosabb kérdés: mi lesz holnapután? Tételezzük fel, hogy sikerül a Vlagyimir Putyin névvel egybeforrt hatalmi elitet eltávolítani az ország élér?l. Az új, Amerika-barát rezsim békésen átveszi a hatalmat, és oroszok tízmilliói rezignált csendben fogadják majd az újabb rendszerváltást? Nem hiszem.

Egy káoszba süllyed?, polgárháborúkkal és vallási-nemzetiségi viszályokkal terhelt ország képe sokkal realisabb végkifejlet lenne. Ebben az esetben vajon ki garantálná a több mint hatezer atomtöltet biztonságát? Nagy valószínűséggel senki.

Én még emlékszem, hogy a nyugati titkosszolgálatok mennyi pénzt, id?t és energiát fektettek abba, hogy a Szovjetunió szétesése után ne juthassanak nukleáris fegyverekhez szervezett b?nöz?i csoportok vagy terroristák.

A nukleáris fegyverek megjelenése a feketepiacon ma sokkal nagyobb veszélyt jelentene. Ehhez még vegyük hozzá a szovjet-országi és biológiai fegyverek ismeretlen helyeken tárolt, ma még ?rzött garmadáját is.

De ez csak a probléma egyik szelete. Ha megnézzük, hogy miként végz?dött az arab tavasz néven elhíresült m?velet, akkor azt látjuk, hogy Líbia, Szíria és Irak esetében tragikus következményekkel járt. Emberek tízezrei haltak meg, százezrek hagyták el hazájukat és milliók süllyedtek nyomorba.

A mai napig polgárháború, anarchia és terror jellemzi ezeket az államokat. Innen indult el az iszlám radikalizmus meger?södése, ez vezetett el az Iszlám Állam fölemelkedéséhez, az Európát sújtó terrorhullámhoz.

Itt még egy kérdést érinteni kell. Ez pedig Afganisztán példája. Csaknem két évtizednyi katonai jelenlét, pénzügyi támogatás is teljes kudarccal végz?dött. Az USA vezette szövetséges er?k tavalyi (kivonulásnak nevezett) megfutamodása Kabulból még egy rossz üzenet volt.

A nyugati er?k úgy hagyták el az országot, hogy segít?ik, támogatóik és azok családjának nagyobbik része ott rekedt és a tálibok prédájává vált. Ennek nagyon rossz, sokáig ható üzenete van. Ha egy állam nem védi meg az ?ket segít?, vele szimpatizáló szövetségeseit, akkor a jöv?ben nem számíthat arra, hogy más országban majd elhiszik neki, hogy itt és most minden másként lesz.

Csak pénzért talál majd árulókat, zsoldosokat, akik bármelyik pillanatban eladhatják annak, aki többet ígér.

Végül még egy kérdés: mit tudnak ígérni a polgári lakosságnak? A demokrácia szó ma már önmagában kevés. Ukrajnában a háború kirobbanása el?tt a lakosság alig két százaléka élt mélyszegénységben.

A Világbank prognózisa szerint az idén már minden negyedik embert érint, jöv?re pedig már az emberek fele süllyed ide.

Akik azt hiszik, hogy most van itt az ideje az Oroszország feletti hatalom megszerzésének, azok tévednek. Ebbe a próbálkozásba már Napóleon és Hitler is belebukott.

Ekkora területet, ennyi embert nem lehet klasszikus és hibrid háborús módszerekkel sem meghódítani, sem megtartani. Csak végképp eltörölni lehet, de ez mindannyiunk utolsó napja is lenne.

Most még van id? megállni, elgondolkodni és a józan észre hallgatni. Mindeközben pedig Európa, járulékos veszteségként, önként rohan a végzetébe.

A szerz? az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai tanácsadója

Borítókép: Ukrán tüzér aknavet? célzókézülékével (Fotó: MTI/AP/Efr

Horváth József - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
